

KOOPIA

K O H T U O T S U S

Eesti Lõukogude Sotsialistliku Vabariigi nimel

26. oktoobril 1979.a. Eesti NSV Ülemnõukogu kriminaalalaste koh-
takollegiumi koosseisus:

eesistuja: Taamistu

rahvakaasistujad: Konstantinov ja Tomingas

sekretär: Zdankovitshi juuresolekul

prokurör: Kühni

kaitsjate: Aarna, Liiviku, Piel ja Alvini

tõlk: Kuldjärve osavõtul

arutas avalikul kohtuistungil Tallinnas 8.-26.oktoobrini 1979.a.

A r a k a s, Imre Harri p., sündinud 1.detsembril 1953.a.

Tallinnas, eestlane, NSVL kodanik, parteitu, 11-kl. hariduse-

ga, vallaline, sõjaväekohustuslane, ilma kindla töökohata,

viimati oli sisse kirjutatud Tallinnas Saue t. 11-2, varem

kohtulikult karistatud: 1) 11. veebruaril 1978.a. Eesti NSV

KrK § 195 lg. 2 järgi 2-aastase vabadusekaotusega, tingimisi

3-aastase katseajaga ja 2) 10.aprillil 1979.a. Eesti NSV KrK

§ 107 lg. 2 p. 2 järgi 3-aastase vabadusekaotusega, millele

liideti 11. veebruaril 1978.a. kohtuotsusega mõistetud tingi-

misi karistus 2 aastat vabadusekaotust ja kandmiselo kuuluvaks

karistuseks loeti 5 aastat vabadusekaotust, kannab karistust -

süüdistusaja Eesti NSV KrK §-de 15 lg. 2 ja 81 lg. 1; 88 lg. 2

p.-de 1, 2; 15 lg. 2 ja 101 p.-de 4, 5; 139 lg. 2 p.-de 2, 3; 176

lg. 1; 185 lg. 2; 195 lg. 3; 197 lg. 2; 204 lg. 1; 207¹ lg. 3 p. 1;

207 lg. 1 järgi;

T e r r a s, Heiki Uno p., sündinud 11. märtsil 1960.a. Tartu

linnas, eestlane, NSVL kodanik, parteitu, 10-kl. haridusega,

vallaline, sõjaväekohustuslane, õppis Tallinna Ehitus- ja

Mehaanikatehnikumis III-dal kursusel, viimane elukoht Tallin-

nas Silikaadi t. 13-3, varem kohtulikult karistamata -

süüdistusaja Eesti NSV KrK §-de 15 lg. 2 ja 81 lg. 1; 88 lg. 2

p.-de 1,2; 139 lg. 2 p.-de 2, 3; 197 lg. 1; 207¹ lg. 3 p. 1; 207

lg. 1 järgi;

K a l v i k, Aivar Endeli p., sündinud 13. augustil 1959.a.

Rakvere linnas, eestlane, NSVL kodanik, keskkharidusega, val-

laline, parteiline, sõjaväekohustuslane, õppis Tallinna Pedagoogilises Instituudis I-aal kursusel, viimane elukoht Tallinn, Narva mnt. 57-3, varem kohtulikult karistamata -
 süüdistusaja Eesti NSV KrK §-de 107 lg. 2 p.3; 140 lg. 2 p.-de 1, 3; 207¹ lg. 3 p. 1; 207 lg. 1 järgi;

P. Palm, Lembit Aleksandri p., sündinud 17. septembril 1957.a. Eesti NSV-s Kingissepa linnas, eestlane, NSVL kodanik, ÜIKMLiige (arvel 6.Kutsekeskkoolis), 10-kl. haridusega, vallaline, töötas J. Tombi nim. Kultuuripalee filmiamatöörade klubis vanemmetoodikuna, lahkus töölt alates 23. maist 1978.a., viimane elukoht Tallinn, K. Marks 96-47, varem kohtulikult karistatud 20. detsembril 1978.a. Eesti NSV KrK § 195 lg. 2 järgi 2 aasta ja 6-kuulise vabadusekaotusega tingimisi ühes kohustusliku töö-lerakendamisega kohas, mille määrab organ, kelle pädevusse kuulub kohtuotsuse täitmine -
 süüdistusaja Eesti NSV KrK §-de 17 lg. 6 ja 81 lg. 1; 88 lg. 2 p.-de 1, 2 järgi.

Kohtukolleegium, kuulanud ära kohtualuste, kannatanute ja tunnistajate ütlused ning kontrollinud teisi asjas olevaid tõendeid,
 t u v a s t a s:

Imre Arakas ja Heiki Terras 1977.a. suvel otsustasid, et sõidavad ilma sellekohase passita ja vastava võimuorgani loata välismaale. Sama aasta augustikuus hakkasid nad ebaseaduslikku välismaale-sõitu ette valmistama. Lembit Palm osutas neile selles kaasabi. Üöl vastu 25. augustit 1977.a. varastasid I. Arakas ja H. Terras Tallinnas Pirita Vetelpäästejaamast kummist mootor-aerupaadi. Mõni päev hiljem toimetasid I. Arakas ja H. Terras L. Palmi osavõtul varastatud paadi Vääna-Jõesuusse, kus peitsid selle ära. 1977.a. septembrikuus varastasid I. Arakas ja H. Terras nimetatud paadi jaoks kaks paadimootorit, millistest ühte I. Arakas, H. Terras ja L. Palm kasetasid koos - I. Arakase elukohas. Samal kuul toimetasid I. Arakas ja H. Terras Vääna-Jõesuusse viis kanistrit paadimootori kütust ning I. Arakas ja L. Palm viisid varem Vääna-Jõesuusse peidetud paadi Vääna jõe suudme lähedusse. 30. septembril 1977.a. sõitsid I. Arakas ja H. Terras Vääna-Jõesuusse, võttes kaasa varastatud paadimootori "Vihr", et sõita sama päeva õhtul mere kaudu välismaale (Rootsi). Eelneva kokkuleppe põhjal sõitis ka L. Palm Vääna-Jõesuusse, kuid I. Arakasest ja H. Terrasest eraldi, võttes kaasa I. Arakase ja H.

Terrase poolt kütidesse paigutatud riistusesemed ja täiendavalt ühe kanistri kütust. Väina-Jõesuus seadsid I. Arakas, H. Terras ja L. Palm varas eelnimetatud paadi sõidukorda, paigutasid kaasa võetud esemed ja kütusetahtsavana paati ning pimeduse saabudes - ööl vastu 1. oktoobrit 1977.a. - liikusid Väina jõe suudmesse, kust I. Arakas ja H. Terras sõudsid merele. L. Palm jäi randa maha. Jõudnud avamerdele, käivitasid I. Arakas ja H. Terras paadimootori. Mootori käigukastis ilmes aga rike ja seda kõrvaldada neil ei õnnestunud. 1. oktoobri 1977.a. hommikuks tõid tuul ja lained paadi Suurupi lähedal randa. Seega jäi kuritegu lõpule viimata süüdlaste tahtest mitteolevatel põhjustel.

Nende tegudega, s.o. sellekohase passita ja vastava võimuorgani loata välismaale sõitmise katsega panid I. Arakas ja H. Terras toime kuriteo, mis on kvalifitseeritav Eesti NSV KrK §-de 15 lg. 2 ja 81 lg. 1 järgi ning L. Palm aidates teadlikult I. Arakase ja H. Terrase eelnimetatud tegudele kaasa pani toime kuriteo, mis on kvalifitseeritav Eesti NSV KrK §-de 17 lg. 6 ja 81 lg. 1 järgi.

I. Arakas, H. Terras ja L. Palm tunnistavad end neile esitatud kuriteos süüdi ja annavad oma tegude kohta üksikasjalise seletuse.

I. Arakas ja H. Terras seletavad, et mõte baseaduslikult välismaale sõita tekkis neil 1977.a. suvel. Arutasid seda küsimust omavahel korduvalt ja jõudsid kokkuleppele, et sõidavad mere kaudu Väina-Jõesuust Rootsi. Hiljem avaldasid oma kavatsusest ka L. Palmile. Varastasid Pirita Vetelpäästejuamast kummist mootor-aerupaadi ja toimetasid selle L. Palmi kaasabil Väina-Jõesuusse. Varastasid ka kaks paadimootorit, üks nendest osutus kasutamiskõlbmatuks. Töökorras oleva mootori, millist olid kolmekesi eelnevalt katsetanud, viisid samuti Väina-Jõesuusse. Varasid ka mootorikütust ning muretsesid kaardid ja kompassid. 30. oktoobril 1977.a. seadsid Väina-Jõesuus paadi sõidukorda. L. Palm tõi samal päeval neile sinna järele nende riistusesemed ja täiendavalt kanistri kütust. Pimeduse saabudes, ööl vastu 1. oktoobrit 1977.a. liikusid Väina jõe suudmesse ja aerutasid merele. L. Palm meiega meelele kaasa ei tulnud. Edasi I. Arakas ja H. Terras seletavad, et pärast mõnetunnist sõudmist käivitasime mootori. Käigukastis ilmes aga rike - edaspidi käik ei lülitunud sisse. Hakkasime mootorit parandama, parandasime mitu tundi aga korra ei saanud. Saabus hommik ning märkasime, et tuul ja lained olid kandnud meid Suurupi lähedal randa. Seejärel viskasime mootori ja kütusekanistrid merre. Võtsime oma isiklikud asjad kaasa ja lahkusime.

ne. Paadi jõudmisel sadamale. Sellega me oma kavatsusest arja ei loobunud. Teagi hakkasime uuesti tegema ebaseaduslikult välismaalsete ettevõttevalmistusi. Sellega on seotud ka järgnevad paadimootorite vargused.

L. Palmi seletab, et 1977.a. sügisel kuulsin I. Arakaselt ja H. Terraselt nende kavatsusest sõita ebaseaduslikult välismaale. Gallest oli juttu mitmel korral. Tegid sellekohaseid ettevõttevalmistusi. Tahtsid toimendada kinnitult kummipaadi Vääna-Jõesuusse. Abistasin neid. Rääkisin oma tuttava Arne Koordiga, kellel on isiklik auto järelkärbga, ja ta viis selle paadi Vääna-Jõesuusse. Mõni päev pärast paadi Vääna-Jõesuusse viimist katsetasid I. Arakas ja H. Terras I. Arakase korteri vannitoas paadimootorit. Olin ka seal juures. I. Arakas ja H. Terras seletasid siis, et kavatsesid kasutada seda mootorit Rootsi sõiduks. Umbes nädal hiljem käisin koos I. Arakasega Vääna-Jõesuus ja aitasin maasse peidetud kummipaadi välja kaevata ning viisime merele lähemale. 30. septembril 1977.a. sõitsin I. Arakase ja H. Terrase ettepanekul Tallinnast taksoga Vääna-Jõesuusse, viies sinna kaks kotti nende riietusesemetega ja ühe kanistri paadimootori kütusega. Nemaad ise olid sõitnud autobussiga. Vääna-Jõesuus aitasin neil teha ettevõttevalmistusi ärasõiduks. Mäletan, et seadsin neid paadis jõepidi kuni kereeni. Siis tulin paadist välja ja nemaad sõudsid merele. Minul soovi nendega kaasa sõita ei olnud. Olin 66 Vääna-Jõesuus, I. Arakase vädi kasutada olevas suvilas. Homikul tulid sinna ka I. Arakas ja H. Terras ning rääkisid, et sõit ebaõnnestus. Tulime siis kõik kolmekesi Tallinna tagasi.

I. Arakase, H. Terrase ja L. Palmi süü antud kuriteos on leidnud tõendamist ka kummist mootor-aerupaadi varguse - ja sellele järgnenud sama paadi Suurupi rannast leidmise faktidega ning teiste tõenditega.

Kuriteod on kvalifitseeritud õigesti I. Arakase ja H. Terrase osas Eesti NSV KrK §-de 15 lg. 2 ja 81 lg. 1 järgi ning L. Palmi osas Eesti NSV KrK §-de 17 lg. 5 ja 81 lg. 1 järgi.

I. Arakas ja H. Terras õöl vastu 25. augustit 1977.a. eelneval kokkuleppel murdsid ukse kaudu sisse Eesti NSV Vetelpäästeühingu Tallinna Vetelpäästejaama kaatrite ellingsusse, asukohaga Tallinn, Kloostri tee 8, kust varastasid Vetelpäästejaamale kuulunud kummist mootor-aerupaadi 146,08 rbl. väärtuses.

Õöl vastu 20. septembrit 1977.a. I. Arakas ja H. Terras eelneval kokkuleppel varastasid "Dünamo" EV Nõukogu Spordikombinaadi Süs-

tabausi nooletpandilt, asukohta Tallinn, Kloostritee 8, spordiklubis kuulunud poodimootori "Vihr" 278,68 rubl. väärtuses.

Õel vastu 21. septembril 1978.a. I. Arakas ja H. Terras eelneval kokkuleppel varastasid VSO "Kalev" Jätkuklubi sadamas, asukohta Tallinn, Pirita tee 17, seisnud kaatrit Jätkuklubile kuulunud poodimootori "Vihr-1" 379,25 rubl. väärtuses.

Õel vastu 14. oktoobril 1977.a. I. Arakas, H. Terras ja L. Palm eelneval kokkuleppel murdsid akna kaudu sisse Tallinnas Vabaduse pst. 130 Tallinna Riiklikule Konservatooriumile kuulunud ruumidesse, kust varastasid kaks stereogrammofoni "Vega-101 stereo" koos komplekti kuuluvate väljuhääldajatega, kokku 402 rubl. väärtuses ja samas majas asuva Tallinna Muusikakeskkooli ruumidesse, kust varastasid ühe stereogrammofoni "Vega-101 stereo" koos komplekti kuuluvate väljuhääldajatega 201,20 rubl. väärtuses.

Õel vastu 31. oktoobril 1977.a. I. Arakas ja L. Palm eelneval kokkuleppel murdsid akna kaudu sisse Tallinnas Mulla t. 7 asuva Tallinna 46. Keskkooli ruumidesse, kust varastasid: magnetofoni "Inci-302" 180 rubl. väärtuses, magnetofoni "Sonata-3" 175 rubl. väärtuses, 30 magnetofonilinti 103,50 rubl. väärtuses, 2 mikrofoni 48 rubl. väärtuses, inglise-eesti sõnaraamatu 9 rubl. väärtuses, eesti-inglise sõnaraamatu 1,17 rubl. väärtuses ja diapositiivide raame 15,50 rubl. väärtuses (kokku 532,17 rubl. väärtuses, millele lisandub uste lõhkumisega tekitatud kahju 23,22 rubl.).

Õel vastu 3. oktoobril 1978.a. I. Arakas ja H. Terras eelneval kokkuleppel murdsid akna kaudu sisse Tallinnas Sõpruse pst. 12 maja taga seisnud Eesti NSV Siseministeeriumi Riikliku Autoinspeksiooni auto "VAZ-2101", riikliku numbrimärgiga EAH 52-71, kabiini, kust varastasid Paavo Püvile ametialaseks kasutamiseks antud miilitsaleitnandi eraldusmärkidega nahkjopi 60 rubl. väärtuses, 10 indikaatoritoru autojuhtide joobeseisundi kindlaksmääramiseks, Eesti NSV teede kaardid ja mitmesuguseid aktide plankette.

Õel vastu 9. oktoobril 1978.a. I. Arakas ja H. Terras eelneval kokkuleppel murdsid sisse, seinaprusside läbisaagimise ja lahtikandmise teel, Tallinnas Jalgpalli t. 4 asuvasse Spordiühingu "Dünamo" Vibustaadioni majja, kust varastasid Rein Miksonile kuulunud nooletupe 8 rubl. väärtuses, vibulaske rinnakaitse 4 rubl. väärtuses ja rihma 3 rubl. väärtuses ning Feliks Hiiele kuulunud vibu 140 rubl. väärtuses - pidades neid esemeid Spordiühingule "Dünamo" kuulavaiks. Samast varastasid nad veel Spordiühing "Dünamo" lipu

ning Suure, Kallaste ja Looja riigilipud.

Ohl vastu 9. novembrit 1978.a. I. Arakas ja H. Terras eelneval kokkuleppel varastasid Tartu Votelpäästejaama sadamast, Tartus Ujala t. 98, Järva Riigisjäre osakonnale abetialusena kasutamiseks antud mootorpaadilt paadimootori "Vint-1" 201,20 rbl. väärtuses.

Samal ööl, s.o. vastu 9. novembrit 1978.a. I. Arakas ja H. Terras eelneval kokkuleppel varastasid Tartu Votelpäästejaama sadamast, Tartu, Ujala t. 98, veel Heino Raudjala paadilt paadimootori "Lop-tun-23" 350 rbl. väärtuses - pidades seda Votelpäästejaamale kuulu-vaks.

Nende tegudega panid I. Arakas, H. Terras ja L. Palm toime kuriteo, mis on kvalifitseeritav Eesti NSV KrK § 88 lg. 2 p.-de 1 ja 2 järgi.

I. Arakas, H. Terras ja L. Palm tunnistavad end nimetatud riigi-vara vargustes sisuliselt süüdi ja annavad iga kuriteoepisoodi koh-ta üksikasjalise seletuse (L. Palm muuhulgas ka kirjalikult). I. Arakas ja H. Terras on kohad, kust nad vargused toime panid, ette näidanud (III k.l. 41-59, VII k. l. 49-69). Üksnes 46. Keskkoolist toimepandud varguste osas I. Arakas ja L. Palm arvavad, et sõnaraa-matud ja diapositiivide raame nad ei varastanud (polevat meeles) ning magnetofonilinte peaks olema vähem, kui seda on esitatud neile süüks.

Kohtukolleegium leiab, et I. Arakase, H. Terrase ja L. Palmi süü eespoolnimetatud vargustes on tõendatud täielikult nii nende endi kui ka asjas ülekuulatud tunnistajate Ants Ernesaksa, Ahto Kesamaa, Uno Kaseväli, Georg Zeleznjovi, Heino Raudjala, Vaike Vau-si, Helle Läte, Ada Selgi, Toomas Siitani, Paavo Püvi ja Jevgeni Bonevi ütlustega, kes kinnitavad varguste fakte ja vargustega kaas-nenud tehivolusid. Samuti leiavad nimetatud vargused tõendamist as-jas olevate dokumentidega (4 k.l. 72, 75, 97-99, 162-165, 6 k. l. 9-10, 11-12 jt.).

I. Arakase ja L. Palmi väited, et nad pole Tallinna 46.-st Keskkoolist sõnaraamatuid ja diapositiivide raame varastanud ning magnetofonilinte varastasid vähem, kui seda on neile süüks arvatud, on paljasõnalised ja ümberlükatud asjas ülekuulatud tunnistajate V. Vausi ja H. Läte ütlustega ning kirjalike tõenditega (4 k. l. 162-165).

Kuriteo kvalifikatsioon Eesti NSV KrK § 88 lg. 2 p.-de 1 ja 2 järgi on kõigi kolme osas õige.

I. Arakas ja H. Terras õel vastu 3. oktoobrit 1978.a. eelsevaldusel peeti üldine koosolek Tallinnas Nõukogu 12 maja taga toimus Eesti NSV Siseministeeriumi Riikliku Autoinspeksiooni autosse "VAZ-2101", riikliku numbrimärgiga EAH 52-71, varastatud sealt peale Autoinspeksioonile kuulunud vara luuko vii riikliku nankmapi 12 rbl. väärtuses.

Õel vastu 17. juunit 1979.a. I. Arakas varastas salaja Pärnu Raudte 5 maja hoovis seisnud Taimi Rahuoja sõiduautost "Moskvit-2140", riikliku numbrimärgiga EAH 01-87, viimasele kuulunud kaks-vihmavarju kokku 70 rbl. väärtuses.

Nende tegudega panid I. Arakas ja H. Terras toime kuriteo, mis on kvalifitseeritav Eesti NSV KKK § 139 lg. 2 p.-de 2 ja 3 järgi.

I. Arakas ja H. Terras õel vastu 3. oktoobrit 1978.a. Riikliku Autoinspeksiooni eraldusmärkidega autosse sissehurdumist ei eita. I. Arakas aga väidab, et ei mäleta, kas varastatud mapp oli nahast või papist kaantega. Seda, et ta õel vastu 17. juunit 1979.a. Pärnu T. Rahuoja autos käis I. Arakas samuti ei eita, sest viis sealt kaasa dokumendid, millised hiljem leiti. Vihmavarjude vargust I. Arakas aga eitab.

Kohtukolleegium leiab, et I. Arakase ja H. Terrase süü eelne nimetatud vargustes on tõendatud nii nende endi, kui ka kannatanute P. Mivi ja T. Rahuoja ütlustega. Kannatanu P. Mivi kinnitab nankmapi vargust ja kannatanu T. Rahuoja kinnitab vihmavarjude vargust. Nende ütlused on kooskõlas faktiliste asjaoludega ja seepärast pole alust nende õigsuses kahelda. I. Arakase poolt süü osaline eitamine on aga paljasõnaline ja mitteusutav.

Toimepandud teod on mõlemi osas kvalifitseeritud õigesti kuriteona Eesti NSV KKK § 139 lg. 2 p.-de 2 ja 3 järgi.

I. Arakasele esitatud süüdistus, et ta 31. oktoobri 1978.a. hommikul varastas Tallinnas Pärnu mnt. 195 maja juures seisnud Priit Parda sõiduautolt "VAZ-21011", riikliku numbrimärgiga EAP 04-40 tagasivaatepeegli 15 rbl. väärtuses ja auto pagaažiruumist kanistri 20 liitri bensiiniga 10 rbl. väärtuses, pole kohtulik uurimisel küllaldest tõendamist leidnud.

I. Arakas eitab nimetatud vargust ja väieldamatud tõendid, mis tema süüd kinnitaks, asjas puuduvad. Seega tuleb nimetatud osa süüdistusest süütoendite puudulikkuse tõttu süüdimõistvast kohtuotsusest välja jätta.

I. Arakas ja H. Terras üül vastu 23. augustil 1978.a. ärandasid omavoliliselt ajutise kasutamise eesmärgil Tallinnas Virnallise t. 7 maja juures seisnud Boris Iibermanni sõiduauto "VAZ-2101", riikliku numbrimärgiga EAV 80-39, ning sõitsid sellega Tallinnas ja Harja rajoonis.

Üül vastu 31. oktoobrit 1978.a. ärandas I. Arakas omavoliliselt ajutise kasutamise eesmärgil Tallinnas K. Marksi pst. 3 maja juures seisnud Viktor Sipilovi sõiduauto "VAZ-2101", riikliku numbrimärgiga EAU 65-31, ning sõitis sellega Tallinnas, Tartus ja Tartu rajoonis.

Üül vastu 8. novembril 1978.a. ärandas I. Arakas ajutise kasutamise eesmärgil Tallinnas Järveotsa tee 9 maja juures seisnud Kaljo Stumburi sõiduauto "VAZ-2101", riikliku numbrimärgiga EAB 84-23, ning sõitis sellega Tallinnas, Tartus ja Harju rajoonis.

Üül vastu 17. juunit 1979.a. püüdis I. Arakas ärandada ajutise kasutamise eesmärgil Pärnus Rundu t. 5 maja hoovis seisnud Taimi Rahuoja sõiduautot "Moskvitš-2140", riikliku numbrimärgiga EAP 01-87, kuid suutmata avada täielikult autouksi, jäi kuritegu temast mitteolenevatel põhjustel lõpule viimata.

Nende tegudega panid I. Arakas toime kuriteo, mis on kvalifitseeritav Eesti NSV KrK § 197 lg. 2 järgi ja H. Terras kuriteo, mis on kvalifitseeritav Eesti NSV KrK § 197 lg. 1 järgi.

I. Arakas ärandas üül vastu 31. oktoobrit 1978.a. V. Sipilovi sõiduauto juhtis seda juhitud tunnistuseta, sõidukiiruse valikul ei arvestanud liiklusintensiivsust ja liiklusolusid, mille tulemusena 1. novembri 1978.a. öhtul sõitis Tartu - Petseri teel Tartust 20 km kaugusel teelt välja - kraavi, põhjustades auto taastamisremondi maksumuse 1.734,31 rubla. näol V. Sipilovile olulise kahju. Nende tegudega rikkus I. Arakas liikluseeskirjade p.-de 10^a ja 73 sätteid ning pani toime kuriteo, mis on kvalifitseeritav Eesti NSV KrK § 204 lg. 1 järgi.

I. Arakas tunnistab end B. Iibermanni ja K. Stumburi autode ärandamises ning T. Rahuoja auto ärandamise katses süüdi. V. Sipilovi auto ärandamist ja sellega liiklusõnnetuse põhjustamist I. Arakas aga eitab. H. Terras tunnistab end B. Iibermanni auto ärandamises süüdi.

I. Arakas ja H. Terras seletavad, et ärandasid B. Iibermanni auto selleks, et õppida autoga sõitma. Ärandamise panid toime koe ja eelneval kokkuleppel. Sellele järgnevalt sõitsid nimetatud au-

toga ning teatades ja lühiajaliseks arandamiseks järeleval-
vel viisid Tallinnas kinnistatud autoga vastu elektriliini poole
- autot ja muutis selle kinnistatud. Ise aga vigastada ei saanud ja põge-
nesid sõidukontrolli. A. Stumburi auto, seletab I. Arakas, arandamis-
seletab, et sõita Tallinnast Tartusse ja tuua sealt ühe varustatud
paadireetori. Hiljem kinnistati selle autoga ka Viina-Jõesuus. I. Ara-
kase seda seletust kinnitab H. Terras. I. Arakase ja H. Terrase süü-
nimetatud autode arandamises leiab kinnitamist ka kannatanute E.
Libemani ja K. Stumburi ütlustega ning asjas olevate kirjalike
tõenditega (IV k. l. 209-212, VII k. l. 100-103 jt.). T. Rahuoja
auto osas I. Arakas seletab, et tehtsin algul seda autot arandada.
Ei saanud aga auto mootoripoolset ust lahti, siis varustasin autos
olnud kotti dokumentidega. I. Arakase seda seletust kinnitab kannata-
tanu T. Rahuoja. Samuti leiab see kinnitamist teiste tõenditega.
V. Sipilovi auto arandamist I. Arakas eitab. I. Arakase süü V. Si-
pilovi auto arandamises ja sellega liiklusõnnetuse tekitamises on
tõendatud aga tunnistajate ütlustega ja faktilise olustikuga. V. Si-
pilov seletab, et auto arandati ööl vastu 31. oktoobrit 1978.a. 1.
novembril 1978.a. kell 22.00 paika oli autoga tekitatud Tartu ma-
jorite, Tartu-Põhise riigi, Tartust 20 km kaugusel liiklusõnnetus.
Auto taastamisremont läks maksma 1.734,31 rubl. Asjas olevatest do-
kumentidest ja tunnistajate ütlustest nähtub, et õnnetuskohale ma-
hajaatud autost leiti esemed, millised I. Arakas ööl vastu 3. ok-
toobrit 1978.a. oli koos H. Terrasega varastanud Tallinnas Sõpruse
pst. 12 maja taga seisnud P. Püvi kasutuses olnud Riikliku Autoins-
pektsiooni autost (VII k. l. 21-23). H. Terras seletab, et 1978.a.
sügisel I. Arakas rääkides oma seiklustest avaldas, et oli aranda-
tud autoga tekitanud kusagil Tartu või Räpina kandis liiklusõnne-
tuse - sõitnud kraavi. Kaasasolnud miilitsaleitnandi pagunitega
nahkjope ja teised esemed olid jäänud kraavisõidetud autosse. Autol
oli võltsitud number. H. Terrase ütluste kohaselt võltsis auto numb-
rid tema ja tegi seda I. Arakase ettepanekul. I. Arakas võtab õi-
geks, et ta on lasknud H. Terrasel võltsida autonumbrid. Kannatanu-
tunnistaja P. Püvi tunneb avarii läbiteinud V. Sipilovi autost lei-
tud dokumentides üra ööl vastu 3. oktoobrit 1978.a. tema kasutuses
olnud Riikliku Autoinspektsiooni autost kaduma läinud Eesti NSV
teede koardid, millistel olid tema poolt tehtud märkused. Tunnis-
taja Konstantin Rekov, kes vahetult pärast liiklusõnnetust sündmus-
kohaal käis, kinnitab et nägi autos ka miilitsa nahkjoppi. Kuhu see

ja sellepärast ei ole see.

Seega, nimetatud tõendite põhjal on nii I. Arakas, kui ka T. Rahuoja auto tõendatud. Toimepandud autode ärandamine on kvalifitseeritud õigesti kuriteona I. Arakas osas Eesti NSV KKK § 177 lg. 2 järgi ja T. Rahuoja osas Eesti NSV KKK § 177 lg. 1 järgi. I. Arakas poolt V. Sipilovi ärandatud autoga liiklusõnnetuse tekitamine, millega põhjustati oluline kahju, on kvalifitseeritud õigesti kuriteona Eesti NSV KKK § 204 lg. 1 järgi.

I. Arakas väidab V. Sipilovi auto ärandamise ja sellega liiklusõnnetuse tekitamise eitamise kohta on paljasõnalised, asjas olevate tõenditega vastuolus ja seega mitteusutavad.

I. Arakas välisides Tallinna Lalinini Rajooni Rahvakontu 26. oktoobri 1978.a. määruse alusel 29. märtsist 1979.a. vahi all ja alles 18. aprillil 1978.a. Tallinna Linna Kalinini Rajooni Rahvakontu poolt Eesti NSV KKK § 107 lg. 2 järgi süüdi tunnustatud ja karistatud 3-aastase vabadusekaotusega, millele liideti eelmise kohtuotsuse järgi mõistetud tingimisi karistus 2 aastat vabadusekaotust ja lõplikult karistuseks loeti 5 aastat vabadusekaotust, põgenes pärast kohtuotsuse väljakuulutamist vahi alt nimetatud rahvakontust.

Nende tegudega pani I. Arakas toime kuriteo, mis on kvalifitseeritav Eesti NSV KKK § 176 lg. 1 järgi.

I. Arakas tunnustab end vahi alt põgenemises süüdi ja annab vastava seletuse. I. Arakas süüd kinnitavad ka teda konvioneerinud Elmar Vain, Valdur Arunurm ja Kusta Juhtsalu, kelle valve alt ta põgenes.

Toimepandud tegu on kvalifitseeritud õigesti kuriteona Eesti NSV KKK § 176 lg. 1 järgi.

I. Arakas varastades ööl vastu 17. juunit 1979.a. Pärnus Ruudu t. 5 maja hoovis seisnud Taimi Rahuoja sõiduautost "Moskvitš-2140", riikliku numbrimärgiga EAZ 01-87, T. Rahuojale kuulunud vihmavarjud, riisus samaaegselt ka T. Rahuoja passi II LA nr. 542681 ja muud temale kuulunud tähtsad isiklikud dokumendid: autojuhitudunnistuse nr. 231313 koos hoiatustaloriga ja autoinspektsiooni arvestuskaardiga, abielutunnistuse nr. 334239 ja hoiukassaraamatu nr. 5566.

Nende tegudega pani I. Arakas toime kuriteo, mis on kvalifitseeritav Eesti NSV KKK § 185 lg. 2 järgi.

I. Arakas tunnustab end T. Rahuojale kuulunud isiklike dokumentide riisumises süüdi ja seletab, et kavatses teha mõned riisutud

dokumentidega enda nimise sõrme kastiõhke eesmärgil, kuid 17. jaanil 1979.a. kui A. Lejuski ja O. Kiviots püüdis teda kinni pidada, siis need spordikotis koos teiste esemetega põgenemisel. Nende kinnitab varguse fakti. Nimetatud dokumentide on I. Arakas poolt mahajäetud spordikotis olnud asjade hulgast leitud (VI k. l. 104 ja 108).

Toimepandud teod on kvalifitseeritud õigesti kuriteona Eesti NSV KrK § 105 lg. 2 järgi.

I. Arakas 13. oktoobril 1978.a. tungis tulirelva röövimise eesmärgil Tallinnas Lomonossovi t. 27 Eesti Televisioonimajja, kus nõudis postil olnud valvurilt Alviina Ojalt püstoliga temale sihitudes, s.o. elule ohtliku vägivalia ävardamisel, relva väljaandmist. Samas otsis I. Arakas A. Oja ja tema töölauda sahtli läbi. Relva ei leidnud ja lahkus.

27. veebruaril 1979.a. kella 11.00 paiku I. Arakas, H. Terras ja A. Kalvik eelneval kokkuleppel tulirelvade ja laskemoona riisumise eesmärgil tungisid Tallinnas Jalgpalli t. 4 Spordiühingu "Dinamo" lasketiiru ruumidesse, kus nõudsid lahoisajalt Linda Luupilt püstoliga ähvardades ja püstolipäraga pähe lüües, s.o. elule ja tervisele ohtliku vägivalia kasutamise, relva või võtme väljaandmist. Kui L. Luup seda ei teinud, otsisid ise võtme üles, avasid relva või ukse ja riisusid: ühe püstoli "PP" nr. FG-2496, kaliiber 7,62 mm; kolm püstolit "MZ-1" nr. AO-639 B, nr. VI-573 K ja nr. A-0658 B, kaliiber 5,6 mm; üheksa "Margolin" tüüpi püstolit nr. IN-55, nr. IN-58, nr. MA-97¹ nr. A-0233 B, nr. PB-302, nr. A-0475 B, nr. NL-928K, nr. IB-963, X-700 M, kaliiber 5,6 mm, ning 1248 padrunit (laskemoona), sellest 5,6 mm padruneid 935 tk. ja 7,62 mm padruneid 313 tk.

Nende tegudega, s.o. tulirelvade ja laskemoona riisumisega röövimise teel, panid I. Arakas, H. Terras ja A. Kalvik toime kuriteo, mis on kvalifitseeritav Eesti NSV KrK § 207¹ lg. 3 p. 1 järgi.

I. Arakas, H. Terras ja A. Kalvik tunnistavad end Spordiühingu "Dinamo" lasketiitust relvade ja laskemoona riisumises süüdi. Relva röövimise sihil Eesti NSV Televisioonimajja tungimist I. Arakas eitab.

Kohtukolleegium leiab, et I. Arakas, H. Terras ja A. Kalvik on neile süüks esitatud tulirelvade ja laskemoona röövimises süüdi täies ulatuses ning nende süü on tõendatud nii nende endi kui ka tunnistajate ütlustega jt. tõenditega.

I. Arakas seletab, et relvade röövimisest rääkisime H. Terrase-

ma omavahel juba 1975.a. jaanuaris või veebruaris. Oli siin vahel-
di. Mina segin sisse, kuna panna sõbravõrgu teise Spordiklubi "Di-
namo" lasketiirust. H. Terras nõus olema sellega. Otsustasime sõbra-
da ka A. Kalviku, kuna ta on vapper ja H. Terras tahtis, et lõu-
põhmoorus kauges oleks. 27. veebruaril hommikul 1978.a. kontusime
H. Terrasega kokkulepitud kohas. Siis läksime A. Kalviku juurde
linna. A. Kalviin tuli meiega kaasa. Liikusime lasketiiru suunas.
Minul ja H. Terrasel olid relvad (nagaaniid) kaasa võetud. A. Kal-
vikul oli kott, mille ta laenas tavalalt poisilt, kuis kuskil
korteris. Jõudnud Spordiklubi "Dinamo" lasketiiru lähedusse, jalu-
tasime seal ringi ja otsasime parejat momenti. Kui inimesi läbi-
ses näha ei olnud ja laohoidja oli üksi jäänud, sisenesime laske-
tiiru ruumidesse. Andsin nagaani A. Kalviku kätte ja ütlesin, et
valvaku laohoidjat. H. Terras, kel oli samuti nagaan, pidi võtma
laohoidjalt relvalao võtme ja avama laoukse. Mina ise jäin korido-
ri valvesse. Sisse ei tahtnud minna, kuna olin juba varem seal
käinud ja arvasin, et laohoidja võib mind ära tunda. Löödus natu-
ke aega, siis H. Terras tuli koridori ja ütles mulle, et nro on
lahi. Läksin siis H. Terrasega kaasa. H. Terras hakkas šeiifist
relvi A. Kalviku poolt antud kotti laadima, mine vaatasin trü-
se kappidesse, kust võtsin ühe pistoli "191" ja laskemoona - padru-
neid. Panime ka need kotti ja lahkusime. Laohoidja jütsime lukas-
tatud ukse taha. Tähest kontusime Tallinnas Ljlla t. P. Puusepa
korteris, kus jagasime relvad ja laskemoona omavahel ära.

H. Terras seletab, et paar päeva enne 27. veebruari 1979.a. tuli I. Arakas minu poole ja rääkis relvade röövimise plaanist. Ütles, et võtab A. Kalviku ka kaasa. Samas I. Arakas joonistas Spordiühing "Dünamo" lasketiiru plaani ja mainis, et vajab relvi miilitsate eest kõrvalehoidmiseks. Oli juttu, et võtame relvi rohkem, kuna pooled võivad olla mittetöökorras. Mina mõtlesin, et kui plaan õnnestub ja asi vaibub, võib osa relvi maha müüa. 27. veebruaril hommikul 1979.a. läksimegi kolmekesi Spordiühing "Dünamo" lasketiiru juurde. Täpsustatud plaani tegi I. Arakas vahetult enne röövimist. Mina ja A. Kalvik pidime minema laohoidja ruumi, kus A. Kalvik pidi laohoidjal kaelast kinni haarama ja mina laohoidjale pähe lööma. I. Arakas tantsis, et lööksime laohoidja uimaseks. Tema ise jäab aga koridori valvesse, kuna on varem kellegiga koos juba seal käinud ja laohoidja võib teda tunda. Põhiliselt nõnda toimisimegi. Sisenedes laohoidja tuppa, olid minul ja A. Kalvikul nagaarid käes. A. Kalvik haaras laohoidjal selja tagant pea küünarvarre

... ja mina läin sulle nagaani ja naga. Seejärel me
nõudsid laenukasi. Laenukasi võttis laenukasi oli pea võtnud.
Mina ja H. Terras. Laenukasi võtsid laenukasi ja väljusin. H.
Terras jäi laenukasi juurde. Mõnikord ja laenukasi relvalao ukse läh-
le. H. Terras oli vana nagaani, kuu see asub.) Siis tuli ka I.
Arakas sõna ning laenukasi võtsid kotti, millest olin võtnud A. Kal-
viku ühegi. I. Arakas otsis seal läbi mitu kappi, ühest sai püs-
toli "22". Laenukasi laenukasi ta üles lastekambrist - padrunid. Kui rel-
vad ja lastekambris käes olid, laenukasi laenukasi laenukasi laenukasi
tõi ukse taha. Mäest kui kolmekesi ühesti Tallinnas mulla t. H.
Pausaga korbetas kolku väike jagusime relvad ja lastekambris ühe.
Mina läin algul kolm püstolit. Mäest sain ühe veel juurde. I.
Arakas võttis endale kaheksa püstolit ja A. Kalvik ühe püstoli.

A. Kalvik seletab, et 27. veebruaril 1979.a. kell 10.30 pai-
ku tulid I. Arakas ja H. Terras minu poole, kutsusid kassa. Mäiku-
sime Kadrioru poole. Seal I. Arakas rääkis, et tal on üks plaan ja
vajab kotti või võtku. Mäisin siis Tompi t. Ühe tuttava poisi kor-
teris ja laenasin kotti, ütlesin, tahan ölut osta. Spordiühing
"Dünam" lasketiirus juurde jõudis tegime ühegi tiiru ühe ringi ja
sisenesime tagumise korda. Seal I. Arakas ütles minule ja H. Ter-
rasle, et minne puhkema laenukasi juurde ja tege relvalao võti.
I. Arakas ütles mulle ühe nagaani ja seletas, et mina tõmbaku te-
lefoni juhtmed välja ja hoidku laenukasi kinni. H. Terrasele aga
ütles, löögu laenukasi uimaseks. Nõnda siis tegimegi. I. Arakas
ise jäi koridori. Sisenesime relvastatuna ja küsisime laenukasi
relvalao võtit. Kuna laenukasi võtit ei andnud, siis H. Terras lõi
tõda nagaani pähe. Mina hoidsin laenukasi pead käänarvarre haar-
des, aga ei kätkestanud. H. Terras leidis relvalao võtme lauasaht-
list ja väljus. Mina valvasin laenukasi ja tõmbasin puruks tele-
foni juhtmed. Mäest oli mõte panna laenukasi kinni relvalattu,
kuid loobusime sellest ja jätsime ta tuppa luku taha ning põgene-
sime. Hiljem relvade jaotamisel võtsin endale ühe püstoli ja padru-
neid. Padrunite kogust ei mäleta.

Kannatanu Linda Luup seletab, et töötan Spordiühing "Dünam" lasketiirus laenukasi. 27. veebruaril 1979.a. kell 11.00 paiku, kui viibisin üksi lasketiiru puhketoas, sisenesid kaks noormeest, laskevalmis nagaani käes, ja nõudsid relvalao võtit. Ukse vahelt märkasid kolmandat noormeest veel koridoris. Need kaks noormeest nõudsid relvalao võtit korduvalt. Kuna ma võtit ei andnud, surus üks noormeestest nagaanitoru mulle vastu pead. Ahvardasid ja luba-

mid talitustest. Kõik ühik noormeesest löi aga otsekohtu mülle maha, mis võeti vastu ja jäeti. Mõeldi, et pea on verine. Kes rääkis, et löödi, ei olnud mees. Üks noormeesestest oli relvalaas võtnud kummita hõbe ja väljus. Mõine, kes sisse jäi, nägi minu laenu kogu vastu seina, hoides kogu aeg minu pea lähedal. See, kes minu juurde jäi, tõmbas ka telefonijuhtmed puruks. Kui see noormees, kes relvalaas võtnud oli võtnud, tagasi tuli, sahtsid nad mind relvalaas viia ja kinni panna, aga lõpuks jätsid siiski puhketuppa, kuid laukudes laskustasid ukse väljapoole. Noormehes, kes mülle pühe löi ja kes relvalaas võtnud võttis, tunnen ära H. Terrase.

Järel relvade röövimist läbiviidud revideerimisega tuvastati 13 püstoli ja 1243 padrunit puudujärg (I k. l. 54-83).

Tunnistajad Ivan Dontsov ja Aleksander Jakimenko kinnitavad relvade ja laskemoona röövimise fakti ja sellega seonduvaid asjaolusid.

I. Arakase, H. Terrase ja A. Kalviku süü Spordiliit "Dünamo" lasketiirust relvade röövimises leiab tõendamist ka nende poolt relvade ja laskemoona peidetumise ettevalmistamisega ning sealt relvade ja laskemoona kättesaamisega (II k. l. 84-100, 175-176, 183-185, 208-215).

I. laupäeva kallaletungiga tekitatud kahavigastused kuuluvad kohtumeditsiinilise eksperdi arvamuse kohaselt kerge terviserikke- ja kahavigastuste liiki (I k. l. 102).

I. Arakase süü tulirelvade röövimise eesmärgil Eesti Televisioonimajja tungimises on tõendatud kannatanu A. Oja jt. ütlustega. A. Oja seletab, et ööl vastu 13. oktoobrit 1978.a. kella 04.00 paiku sisenes minu valvesoleku ajal majja noormees, kel oli midagi näo ees. Noormehel oli püstol käes. Ta sihtis minu poole ja nõudis, et annaksin relva ära. Ütlesin, et mul relva ei ole. Siis otsis ta mind läbi. Samuti otsis ta läbi mu töölaua sahtlid, ja kuna relva ei leidnud, läks ära. Kui ma pärast seda helistada tahtsin, avastasid et telefonijuhtmed olid puruks rebitud.

Tunnistaja Valentina Reket seletab, et 13. oktoobri 1978.a. varahommikul teatas valvur A. Oja mulle, et maskis noormees oli teinud püstoliga ühvardanud ja nõudnud relva.

H. Terras seletab, et 1978.a. sügisel ühe järjekordse kohtumise ajal I. Arakas avaldas mulle, et oli käinud Eesti Televisioonimajas. Nänu maski ette ja nõudnud püstoliga ühvardades valvurilt relva, kuid ei olevat relva saanud. Laukudes olevat telefonijuhtmed

1983. koostamisel. Kõik on selvestatud H. Terras ka koostamisel (III k. l. 34-39).

I. Arakas väited selles osas süü eitamise kohta on paljandunud, vastunäide asjas olevate tõenditega ja mitteusutavad.

Minimates tõendeid nende kogumis on I. Arakas, H. Terras ja A. Kalviku süü tulirelvade ja laskemoona riisumises röövimise teel tõendatud ja kvalifitseeritud õigesti kuriteona Eesti NSV KrK § 207¹ lg. 3 p. 1 järgi.

I. Arakas 1970.a. maikuus ostis 50 rubl. eest Leo Rennitilt "Browning" tüüpi püstoli nr. 272827, mida hoidis kuni 1978.a. detsembrikuuni, mil andis edasi Alan Kulikule.

1978.a. novembrikuus ostis I. Arakas kindlaksteegemata isikult "Magaan" tüüpi revolvri nr. 4195, mida hoidis kuni 1979.a. märtsikuuni, mil andis edasi Aivar Kukele.

25. veebruaril 1979.a. omandas I. Arakas Alar Knaavilt "Magaan" tüüpi revolvri nr. 43039, mida hoidis kuni 29. märtsini 1979.a., mil teda kinni peeti.

27. veebruaril 1979.a. röövisid I. Arakas, H. Terras ja A. Kalvik Tallinnas spordiklubi "Dünamo" laskemoonust 13 püstolit ja 1248 padrunit, millised jagasid omavahel. Nendest hoidis I. Arakas kaheksat püstolit (nr.-d A-0233B, A-197, AG-0390, VI 573 K, IS-963, A-0475B, A-0650B, IN-55) peidetuna Tallinnas Kulla t. 8 maja keldris ja 300 padrunit peidetuna Tallinnas Haigra t. 7 trepikojas. H. Terras hoidis nelja püstolit (nr.-d BL-926K, LN-58, PB-302, PG-2496) ja 225 padrunit peidetuna oma elukohas Tallinnas Silikaadi t. 13-3. A. Kalvik hoidis ühte püstolit (nr. X-7000M) ja 241 padrunit peidetuna Tallinnas Uus t. 29 maja keldrisse. Nimetatud relvad ja padrunid võeti I. Arakaselt, H. Terraselt ja A. Kalvikult ära nende kinnipidamisel 29. märtsil 1979.a. ilma

Nende tegusega, s.o. tulirelvade ja laskemoona vastava loata omandamise, kandmise ja hoidmisega panid I. Arakas, H. Terras ja A. Kalvik toime kuriteo, mis on kvalifitseeritav Eesti NSV KrK § 207 lg. 1 järgi.

I. Arakas, H. Terras ja A. Kalvik tunnistavad end tulirelvade ja laskemoona ilma vastava loata omandamises, kandmises ja hoidmises süüdi ning on nende valduses olnud tulirelvad ja laskemoona välja andnud (III k. l. 61-100, 175-176, 183-186, 206-215). I. Arakas süü "Browning" ja "Magaan" tüüpi relvade vastava loata omandamises, kandmises ja hoidmises leiab tõendamist ka tunnistajate L. Renniti, A. Knaavi, A. Kuliku jt. ütlustega.

Kõik need teod on kõigi kolme osas kvalifitseeritud õigesti kuri-

koopia loodi 1979. a. 207 lg. 1 järgi.

I. Arakas viibides 17. märtsil 1979. a. Tartus Kalevi v. 24 noortemajas "Sõprus" peoõhtul, vahetult enne peo lõppu riietehoiu-ruumis tulistas koonasolinud revolvrüst "Nagaen" ühe lasu aknaraami ja teise lasu lakke. Seejärel jooksis välja, kus ukse eest tulistas veel kaks lastu, nendest üks tabas Leonid Seerot, kes oli I. Arakasele vana kinnipidamise eesmärgil järele jooksnud.

Rahvarohkes kohas tulistamisega I. Arakas rikkus jämedalt avalikku korda, väljendas ilmset lugupidamatust ühiskonna vastu, tekitas rahva bulgas paanikat ning asetaski paljude inimeste elu ja tervise ohtu. Seega käitus I. Arakas huligaanselt ja kasutades huligaansete tegude toimepanemisel relva, pani toime kuriteo, mis on kvalifitseeritav Besti MSV Krk § 195 lg. 3 järgi.

I. Arakas tunnistab end nimetatud kuriteos süüdi ja võtab kirjeldatud teod omaks, kuid väidab, et tegi seda seepärast, et võõrad noormehed olid teda ähvardanud ja püüdnud talle kallale tungida.

I. Arakase väide, et teda ähvardati ja talle püüti kallale tungida, on vastuolus kannatanu L. Seero ja asjas ülekuulatud tunnistajate ütlustega ning mitteamutatav.

Kannatanu L. Seero seletab, et 17. märtsil 1979. a. viibisin Tartu noortemajas "Sõprus" peoõhtul. kellal 22.45 paiku läksin riie-
tehoide. Seal kolm noormeest näkisinid omavahel. Pärast üks nendest võttis püstoli ja tulistas akna suunas. Seejärel liikus edasi ja tulistas teist korda. Mõtlesin, et tal on mängupüstol paukpadruni-
tega ja jooksin järele, et teda kinni pidada. Väljas ukse ees, mi-
nust 3-4 m kaugusel jäi see relvaga noormees seisma, pööras näoga minu poole ja tulistas minu jalgade suunas. Sain haavata, kukkusin maha. Noormees relvaga jooksis ära. Mitu lastu ta väljas tulistas, ei oska öelda.

Seda, et I. Arakas Tartu Noortemaja "Sõprus" riiehoius ja järgnevalt väljas Noortemaja ukse ees, relv käes, huligaanitses, leiab tõendamist ka tunnistajate Erna Pendra, Aarne Henno, Vjatslav Zavisjoni, Tõnu Krausi ja Aleksander Antropovi ütlustega. Ükski nen-
dest seda, et I. Arakas oleks ähvardatud või et I. Arakasele oleks
püütud kallale tungida, ei kinnita.

Kohtumeditiinilise eksperdi arvamuses fikseeritakse, et L. Seerol esines paremat reit eest vahesuunas läbiv kuulivigastus ja kaks vasakut reit tagant ettesuunas läbivat riivavat laskevigas-
tust. Võimalik, et vigastused on tekitatud ühe lasuga. Vigastused
kuuluvad kõrge terviserikkega kehavigastuste liiki (V k. l. 126 ja

1299). I. Arakas viibis naiglaravil 5 ühikule (V k. l. 193).

Hiinates tõendoid nende kogumis on I. Arakase süü "Tuntu Hoog-
tenajas" toimepandud eriti kuritahtlikud huligaansuses
tõendatud ja kvalifitseeritud õigesti kuriteona Eesti NSV KK §
195 lg. 3 järgi.

I. Arakas 17. juunil 1979.a. kella 24.00 paiku Jõgeva rajoonis Põltsamaa k/n Puhastvere külas Jõgeva Teederemondi- ja Elitus-
valitsuse Põltsamaa osakonna territooriumil käis sinna pargitud
autode kabiinides. Endel Pajumägi ja Oskar Kivimets saades sellast
teada pidasid I. Arakase kinni ja lubasid tema isiku kindlakstege-
miseks kutsuda kohale miilitsatöötaja. I. Arakas selle peale, taht-
liku tapmise eesmärgil, lõi noaga E. Pajumetsale elutähtsasse or-
ganisse - kõhtu, tekitades talle üliraske, eluohtliku kehavigastuse.
O. Kivimets sai aga I. Arakase poolt antud noalöögile kätte ette
panna ja löök tabas vasakut käsivart. Vigastus kuulub kerge tervi-
serikketa kehavigastuste liiki. Pärast seda I. Arakas, pääsenud
E. Pajumägi ja O. Kivimetsa haardest lahti, põgenes.

Nende tegudega, s.o. tapmiskatsega kahe isiku suhtes, kes
täitsid oma ühiskondlikku kohustust, pani I. Arakas toime kuriteo,
mis on kvalifitseeritav Eesti NSV KK §-de 15 lg. 2 ja 101 p.-de
4 ja 5 järgi.

I. Arakas võtab nimetatud teod omaks, kuid eitab tapmise taht-
lust ja seletab, et 17. juunil 1979.a. jõudsin juhusliku autoga
hilisõhtul Põltsamaa kanti. Käisin seal kuskil majade läheduses
ringi ja läksin õues pargitud autode juurde. Otsisin ööbimisvõima-
lust. Sinna tulid aga kaks meest (E. Pajumägi ja O. Kivimets).
Naisi ja lapsi tuli ka. Mehed pärisid, mis mul sinna asja oli ja
kuidas mu nimi on. Oma õiget nime ma neile ei ütelnud, kuna olin
tagaotsitav. Mehed kutsusid mind kaasa. Hakkasime liikuma kontori
suunas, lubasid kutsuda miilitsa. E. Pajumägi hoidis mind õlast
kinni. Kontori lähedale jõudes püüdsin end järsu liigutusega lahti
tõmmata ja samaaegselt lõin taskust võetud noaga tagantkätt E. Pa-
jumäge. Läksin väga närviliseks ja praegu öelda, kuhu ma teda lõin,
ei oska. Samuti ei oska ma öelda, kuhu lõin O. Kivimetsa. Tean et
tappa ma neid ei tahtnud. Kas ma karjusin, ei mäleta. Tahtsin põge-
neda. Kui lahti pääsesin, jooksin ära. Rabelemise käigus kukkus
rihmaga õlal olnud spordikott maha ja jäigi sinna. Selles kotis
olid ka T. Rahuoja autost varastatud dokumendid.

Kannatanu E. Pajumägi seletab, et 17. juunil 1979.a. kella

25.30 milku laia Meri teatas mulle, et õues autode juures on kass-
gi mees, kes ilmselt tahab autot äraandada. Kutsusin naaber O. Ki-
vimetsa kaasa ja lihtsime vaatama. Kaised tulid ka. Kõikisime mehele,
mis ta siin teeb ja kuidas on ta nimi. Mees nimetas end lõlluks.
Tema oleks tundus kahtlasena, panin käe talle õla peale ja ütlesin,
läheme kontoris, kutsune miilitsa ja las miilits selgitab,
kas ta tegelikult on. Mees tuli vastupanu osutamata kaasa. Kontori-
ukse lähedal tegi ta aga järsu liigutuse ja andis tagantkätt mulle
hoobi rinna alla. Haarasin teda ümbert kinni, et maha paisata.
See aga ei õnnestunud, kuna tundsin, et jõud hakkab kaduma. Mind
oli löödud noaga. Tunnen lööjas ära I. Arakase isiku.

Kannatanu O. Kivimets seletab, et liikudes autode juurest kon-
tori suunas hoidis E. Pajumägi oma kätt I. Arakase õlal. Mina kõn-
disin E. Pajumägi taga. Kontori juurde jõudes E. Pajumägi ütles
I. Arakasele, et läheme sisse, küll miilits teeb kindlaks, kas te
tegelikult olete. Samal ajal I. Arakas tegi äkilise liigutuse ja
lõi tagantkätt E. Pajumäge kehasse, nuga ma ise ei näinud. Samas
I. Arakas tegi katsed jooksu panna. E. Pajumägi sai I. Arakasel
aga ümbert kinni haarata, mina ja mu abikaasa eitasime ka I. Ara-
kast kinni hoida. I. Arakas rabeles ja vehkis ning karjus: "Tapan
teid kõiki." Tundsin, et mingi kõva asi puudutas rabelemise käigu
mu kätt. Sellest, et see oli noalööke siis ma aru veel ei saanud.
Teine haav oli mul rinna all, millel ta sinna lõi, ei ooka öelda.
See ei olnud sügav, arvatavasti sain käe ette panna. Tunnen vastu-
hakkajas I. Arakase isiku ära. Püüsenud meie käest lahti, jooksis
I. Arakas minema, jättes maha oma spordikoti.

Kannatanute E. Pajumägi ja O. Kivimetsa ütlusi kinnitavad
sündmust pealt näinud tunnistajad Laie Meri, Riho Meri, Riina Meri
ja Lilli Kivimets.

Kõik nad seletavad, et nägid, kui E. Pajumägi ja O. Kivimets
I. Arakast kinni hoidsid, oli I. Arakasel mingi lükkiv ese (nuga)
käs, millega ta vehkis ja samaaegselt karjus: "Tapan teid kõiki."
I. Arakase hüüdeid "tapan" kuulis ka tunnistaja Lehte Pajumägi.

Kohtumeditiinilise eksperdi arvamuses fikseeritakse, et E.
Pajumägil esines torke-lõikevigastus (haav) paremal roidekaarealu-
ses, milline ulatub maksa paremasse sagarasse. Haav on tekitatud
terariistaga. Raskuselt kuulub vigastus ülivahete liiki kui elu-
ohtlik (6 k. l. 120). Haiglaravil viibis E. Pajumägi 13 põpäeva
(6 k. l. 155-156).

Enimhaaliliselt alalisele eluparadi arvamuse kohaselt on A. Pejumägi arengiplaanide ja eesmärgide osinev vigastus sörke-lõikevigastus, mis on tekitatud tugeva teravaotsalisel ja vähemalt ühte teravat lõikepinda omava esemega, mille laius ei ületa 11 mm. Selleks asjaks võis olla ka ekspertilisiks esitatud I. Arakaselt teavöö-
tud nuga (6 k. l. 171-173).

O. Kivimetsale tekitatud vigastused kuuluvad kerge, tervise-
rikketa kehavigastuste liiki (6 k. l. 141-142).

I. Arakase väited, et tal E. Pejumägi ja O. Kivimetsa noaga
lühies tapmise tahtlust ei olnud on paljasõnalised ning ümber lüka-
tud H. Arakase enda faktilise tegevusega ja kannatanute ning tun-
nistajate ütlustega, kes kinnitavad, et I. Arakas noaga kehavigas-
tuste tekitamise ja sellega vehkimise ajal kargas: "Tapan teid
kõiki." E. Pejumägi elu päästeti üksnes kiire ja oskusliku arsti-
abi tõttu.

Hinnaves tõendeid nende kogumis on I. Arakase süü nimetatud
tapmiskatseis tõendatud ja kvalifitseeritud õigesti kuriteona
Eesti NSV KrK §-de 15 lg. 2 ja 101 p.-de 4 ja 5 järgi.

A. Kalvik 13. oktoobril 1978.a. kell 23.00 paiku ebakaduna
Tallinnas Rohu t. asuva raudtee ülesõidukoha juures eelneval kok-
kuleppel koos Aivar Murroga tungis võõra isikliku vara hõivamise
eesmärgil kallale Vladimir Dmitrievile ja Tatjane Dmitrievale.
A. Kalvik lõi V. Dmitrievile rusikaga näkku ja pärast seda, kui
A. Murro oli löönud T. Dmitrievat, haaras T. Dmitrieva käest võrgu,
milles olid õunad ja 15 rubl. raha ning põgenesid.

Nende tegudega pani A. Kalvik toime kuriteo, mis on kvalifit-
seeritav Eesti NSV KrK § 140 lg. 2 p.-de 1 ja 3 järgi.

A. Kalvik tunnistab end nimetatud kuriteos süüdi ja annab se-
letuse, mis oma sisult langeb kokku temale süüks esitatud tegudega.

Tunnistajana esinev A. Murro, kes kannab juba karistust, kin-
nitab samuti kuriteo fakti ja sellega seonduvat sündmuste käiku.

Kannatanu V. Dmitriev seletab, et 13. oktoobri õhtul 1978.a.
käisin koos abikaasaga tuttavate pool. Kella 23.00 paiku hakkasime
koju tulema. Rohu t. märkasime nelja noormeest. Kuna noormehed
paistsid purjus olevat ja abikaasa oli rase, siis otsustasime
neist eemale hoida, läksime teisele poole teed. Noormehed hakkasid
hüüdma, et me peatuks. Meie läksime edasi. Nüüd kaks noormeest
(A. Kalvik ja A. Murro) jooksid meie juurde. A. Kalvik haaras
mind õlast ja küsis suitsu. Vastasin, et ma ei suitseta. A. Murro
vehkis abikaasa ees pudeliga. Löördusin abikaasa poole ja samas

A. Kalvik lõi mind pätku ning tabas mu arukassa kilest võrgu, milles olid õunad ja 15 rubl. raha. A. Kurro lõi mu arukassat. Seejärel jooksis sõltamas ära.

Sisuliselt sama seletab ka T. Dmitrieva.

Toimepandud teod on kvalifitseeritud õigesti kuriteona Eesti NSV KRK § 140 lg. 2 p.-de 1 ja 3 järgi.

A. Kalvik 17. jaanuaril 1979.a. pärast kella 23.00 ebakainena Tallinnas Ed. Vilde teel asuva Längude Raja vastas kõnniteel lõi Neeme Tõkist korduvalt noaga, pärast seda, kui N. Tõkis täites oma ühiskondlikku kohust oli A. Kalvikult nõudnud, et ta tänaval ei kakkleks. Üks A. Kalviku poolt N. Tõkisele antud noalöökidest läbis rindkere seina. Vigastus kuulub üliiraskete kehavigastuste liiki.

Nende tegudega pani A. Kalvik toime Kuriteo, mis on kvalifitseeritav Eesti NSV KRK § 107 lg. 2 p. 3 järgi.

A. Kalvik end selles kuriteos süüdi ei tunnista. Toimunu kohta on andnud ta erinevaid ütlusi.

Omakäitbelises seletuses A. Kalvik kirjutab: Eile, 17. jaanuari õhtul läksin Mustamäe Längude Raja. Seal jõime viile peale ära pudeli konjakit. Kui tants lõppes, läksin kino "Raja" trollibussi-peatusse. Minu juurde tulid kaks poissi, üks nendest küsis raha, teine seisis cemal. Ma raha ei andnud. Siis tulid nad mulle kallale. Rabelesin lahti ja jooksin cemale. Need kaks jäid trollibussi-peatusse, mingisugusteteiste poiste juurde. Mind võttis aga miilits kinni ja viis autosse (3 k. l. 107).

23. veebruari 1979.a. ülekuulamisel A. Kalvik seletab, et läksin Längude Raja koos P. Puusepaga. Jõin seal ära umbes 200 gr konjakit. Kella 23.15 paiku lahkusin. Väljas tuli minu juurde üks noormees ja küsis raha. Ma talle raha ei andnud, siis hakkas mind peksma. Sõbrad (3-4) tulid talle appi, kõik peksid mind. Üks tahtis lüüa mulle noaga õlga. Nuga läks aga mu lambanahkse kasuka varrukaske ja rebis tüki välja. Kukkusin, tõusin üles, sain lahti rabeleda ja jooksin üle tee. P. Puusepp rääkis seal mingite noormeestega. Mind viidi miilitsasse. Olin sel õhtul päris tugevasti purjus (3 k. l. 128-129). 23. veebruaril 1979.a. vastastamisel tunnistaja Ain Leesiga seletab A. Kalvik põhiliselt sama (3 k. l. 136-137).

1. märtsil 1979.a. vastastamisel Neeme Tõkisega A. Kalvik seletab: Ei mäleta, et oleksin 17. jaanuaril 1979.a. Längude Raja juures sellist noormeest näinud. Temaga ei vestelnud ja temaga pole mul mingisugust kaklust olnud. Võib olla oli ta nende noormeeste

hulgas, kes mine peale tema õhulist peksid. Kuna mul ei olnud, ma ei saanud, et teisel poolt tulevat ühte mingit kaklust oleks olnud (3 k. l. 139).

20. märtsil 1979.a. A. Kalvik seletab, et pärast peo lõpu läksin Lõngude Majast kell 23.15 paiku. Olin pruukinud alkoholi, kuid purjus küll ei tundnud end olevat. Kui Lõngude Maja ees tänaval seisin, tuli keegi võõras noormees minu juurde ja ütles, anna raha, teeme pudeli. Ütlesin, et ma raha ei anna. Noormees lõi mind. Lõin teda vastu, ta kukkus pikali. Seejärel tulid juurde tema sõbrad 2 või 3. Ühel oli käes nuga, tahtis mind lüüa õlga, sain end kõrvale tõmmata ja nuga purustas kasuka vasaku käise. Mind löödi pikali ja peksti. Sain aga end püsti ajada ja jooksin üle sõidutee. Minu pekmine toimus Lõngude Maja ees kõnniteel, sõidutee ääres. Kui jooksin üle sõidutee, nägin seal seismas 4-5 võõrast poissi. Nad küsisid, mis juhtus. Hakkasin neile seletama. Siis tulid miilitsad, otsisid mind läbi ja viisid miilitsaautosse (3 k. l. 162-163). Sisuliselt sama on A. Kalvik seletanud ka 30. augustil 1979.a. (7 k. l. 148).

Kohtus A. Kalvik seletab: Lõngude Majja peole läksin koos I. Ruusopaga. Pruukisime alkoholi, kuid peo lõppedes olin juba kaine. Kui Lõngude Majast väljusin, tulid minu juurde võõrad noormehed ja küsisid raha. Kuna ma raha ei andnud, siis tulid mulle kallale. Alguses kolm, hiljem rohkem. Üks tahtis lüüa noaga. Lõngusid kakluse käigus mu kasuka ära. Habelesin välja ja jooksin teisele poole teed. Poisid tulid mulle järele ja hakkasid lepitust pakkuma. N. Tokis tuli alles teisel pool teed minu juurde ja küsis, miks sa kakled. Vastasin, et see pole sinu asi. Selle peale lõi ta mind nükku ja ma kukkusin maha. Ma pole teda tõuganud ja nuga mul ei olnud. Tahtsin püsti tõusta, aga ei saanud, kuna hakkas mind jalgadega peksema. Kui püsti sain, läksin eemale, trollibussipeatusest umbes 30 m edasi, kus jäin rääkima. Umbes 10 minuti pärast saabusid kiirabiauto ja miilitsad. Miilitsad viisid mind ära.

Kannatanu N. Tokis seletab: 17. jaanuaril 1979.a. kell 23.30 paiku väljusin koos Külliki Valanguga Mustamäe Lõngude Majast. Läksin, et sõiduteel kaklesid kaks noormeest, üks neist oli mustas kasukas, mille ühel varrukal oli kolmnurkne rebend. Ütlesin neile, et lõpetagu kaklus ära. Nad ei vastanud midagi. Siis teine noormees test jooksis ära ja kasukas noormees järgnes talle. Mõlemad jäid seisma ühe poiste grupi juurde. Sinna tulid teiselt poolt teed veel kaks poissi veriste nägudega ja ütlesid, oleme sõbrad. Grupist väl-

kus süü süü 4. kuuks noormees, nägin, kuidas ta pidi parema
 kse, milles oli nuga, endale taskusse. Ta hakkas tulema minna ja
 A. Valanga suunas. Tema järel tulid veel 2-3 noormeest. Jõudnud
 minu juurde, musta kasukaga noormees (A. Kalvik) küsis minult:
 "Miks sa vahele segasid?" Mina omakorda küsisin, milleks te käl-
 lecite. Ta vastas, pole minu asi. Küsisin, milleks tal nuga on.
 Ta vastas, et on vaja ja küsis, kas veel küsimusi on ja tõukas
 mind õlaga. 2-3 noormeest olid minu selja taha seisma jäänud.
 Sain aru, et mulle tahetakse kallale tungida ja otsustasin musta
 kasukaga noormehelt noa ära võtta. Lõin teda näkku, seejärel ha-
 rasime teineteisest kinni ja kukkusime maha. Kui püsti sain, lõin
 teda jalaga ja haamasin küest, et nuga kätte saada. Nuga kätte ei
 saanud. Mind paisati pikali. Maas olles tundsin, et midagi väga
 jookseb mööda selga. Laipasin, et mind on siiski noaga löödud.
 Kui unesti püsti tõusin, siis keegi naisterahvas hüüdis, tal veri
 jookseb. Mul oli 3 noahaava.

Tunnistaja Ain Leesi seletab, et 17. jaanuaril 1979.a. kella
 23.30 paiku tulin abikaasaga kinosse. . Meie ees hakkas ületä-
 ma tead liigutuste laja poolt tulnud kaap noormehi. Lendest kümne-
 kond meestrit taga läksid pikka kasvu noormees ja neiu. Noormehed
 olles tee ületanud hakkasid liikuma liitajate tee suunas. Üks
 noormeestest, musta lühemalikes kasukas, auk varrukas, aga eral-
 dus teistest, jäi seisma. Vahopeal ei pööranud neile nagu tähele-
 panu. Siis aga nägin, et pikk noormees, kes oli läinud neiuga, oli
 kõnniteel maas ja teine temal peal. Likk noormees (N. Tokis) tõu-
 sis esimesena ja hakkas maaslamavat kasukaga noormeest jalga peksma.
 Ta ütles, et kasukaga noormehel (A. Kalvikul) on nuga. Teisi pois-
 se tuli ka sinna juurde. Nägin, et N. Tokis paisati maha. Musta ka-
 sukaga poiss laskus N. Tokise kõrvale ja kui ta püsti tõusis, tegi
 sellise liigutuse nagu oleks noa kinni pannud. Nähes seda pidasime
 abikaasaga temal kogu aeg silma peal ja kui miilitsad saabusid,
 juhatasime miilitsad kasukaga noormehe juurde ja miilitsad viisid
 ta ära.

Sisuliselt sama seletab ka tunnistaja Hille Leesi ning märgib,
 et see noormees, kes kasukaga noormeest jalaga peksis, hõndis kor-
 duvalt, et kasukaga noormees noa ära annaks. H. Leesi märgib, et
 ka sündmuskohal viibinud tütarlaps (K. Valang) seletas, et kasuka-
 ga noormehel on nuga.

Et A. Kalvik kannatanu N. Tokise suhtes nuga kasutas, leiab
 tõendamist ka teiste asjas olevate tõenditega.

Eeltoodu alusel ja jätkudes Eesti NSV KrK §-st 263
kohtukolleeegium

o t s u s t a s:

A r a k a s, Imre Harri p. süüdi tunnistada ja karistada:
Eesti NSV KrK §-de 15 lg.2 ja 81 lg.1 järgi (3) kolmeaastase
vabadusekaotusega;

Eesti NSV KrK § 88 lg.2 p.-de 1 ja 2 järgi (6) kuueaastase
vabadusekaotusega;

Eesti NSV KrK § 15 lg.2 ja § 101 p.-de 4 ja 5 järgi (12)
kaheteistkümnepäevase vabadusekaotusega,

Eesti NSV KrK § 139 lg.2 p.-de 2 ja 3 järgi (3) kolmeaastase
vabadusekaotusega,

Eesti NSV KrK § 176 lg.1 järgi (2) kaheaastase vabaduse-
kaotusega,

Eesti NSV KrK § 185 lg.2 järgi (1) üheaastase parandusliku
tööga töökohal ühes 20 % töötasust kinnipidamisega,

Eesti NSV KrK § 195 lg.3 järgi (7) seitsmeaastase vabaduse-
kaotusega,

Eesti NSV KrK § 197 lg.2 järgi (3) kolmeaastase vabaduse-
kaotusega,

Eesti NSV KrK § 204 lg. 1 järgi (3) kolmeaastase vabaduse-
kaotusega,

Eesti NSV KrK § 207 lg.1 järgi (5) viieaastase vabaduse-
kaotusega,

Eesti NSV KrK § 207¹ lg.3 p.1 järgi (15) viieteistkümnepäevase
vabadusekaotusega koos kogu vara konfiskeerimisega.

Eesti NSV KrK § 40 lg.1 alusel lugeda A r a k a s, Imre
Harri p. lõplikult karistuseks (15) viieteistkümmend aastat
vabadusekaotust ühes kogu vara konfiskeerimisega.

Tõkend - vahi all pidamine - jätta muutmata ja karistuse
kandmise aega arvestada 12. juulist 1979. a.

Mõistetud karistusest esimesed (3) kolm aastat vabadusekaotust
määrata ärakandmisele türmis ja ülejäänud (12) kaksteistkümmend
aastat tugevdatud režiimiga parandusliku töö koloonias.

Eesti NSV KrK § 40 lg.3 alusel I. A r a k a s e l e Tallinna
Linna Kalinini Rajooni Rahvakohtu 18. aprilli 1979. a. otsusega

mõistetud karistus 5 aastat vabadusekaotust lugeda käesoleva otsuse-
ga kaetuks. Nimetatud kohtuotsuse alusel kantud (21) kakskümmend
üks päeva vabadusekaotust arvestada käesoleva otsuse kätteks,
s. t. lugeda selle -

õnneks läbielava õnneaga mõistetud karistusest juba kinnis.

T e r r a s, Heiki Uno p. süüdi tunnustada ja karistada:

Besti NSV KrK §-de 17 lg. 2 ja 81 lg. 1 järgi (2) kaheaastase vabadusekaotusega,

Besti NSV KrK § 88 lg. 2 p.-de 1 ja 2 järgi (6) kuueaastase vabadusekaotusega,

Besti NSV KrK § 139 lg. 2 p.-de 2 ja 3 järgi (2) kaheaastase vabadusekaotusega,

Besti NSV KrK § 197 lg. 1 järgi (1) üheaastase vabadusekaotusega,

Besti NSV KrK § 207 lg. 1 järgi (4) nelja-aastase vabadusekaotusega,

Besti NSV KrK § 207¹ lg. 3 p. 1 järgi (12) kahesteistkümnendaastase vabadusekaotusega ilma vara konfiskeerimiseta.

Besti NSV KrK § 40 lg. 1 alusel lugeda Terras, Heiki Uno p. lõplikuks karistuseks (12) kahesteistkümmend aastat vabadusekaotust tugevdatud režiimiga parandusliku töö koloonias ilma vara konfiskeerimiseta.

Tõkend - vahi all pidamine - jätta muutmata ja karistuse kandmise aega arvestada 29. märtsist 1979.a.

K a l v i k, Aivar Endeli p. süüdi tunnustada ja karistada:

Besti NSV KrK § 107 lg. 2 p. 3 järgi (7) seitsmeaastase vabadusekaotusega,

Besti NSV KrK § 140 lg. 2 p.-de 1 ja 3 järgi (3) kolmeaastase vabadusekaotusega,

Besti NSV KrK § 207 lg. 1 järgi (4) nelja-aastase vabadusekaotusega,

Besti NSV KrK § 207¹ lg. 3 p. 1 järgi (12) kahesteistkümnendaastase vabadusekaotusega ilma vara konfiskeerimiseta.

Besti NSV KrK § 40 lg. 1 alusel lugeda Kalvik, Aivar Endeli p. lõplikuks karistuseks (12) kahesteistkümmend aastat vabadusekaotust tugevdatud režiimiga parandusliku töö koloonias ilma vara konfiskeerimiseta.

Tõkend - vahi all pidamine - jätta muutmata ja karistuse kandmise aega arvestada 29. märtsist 1979.a.

P a l m, Lembit Aleksandri p. süüdi tunnustada ja karistada:

Besti NSV KrK §-de 17 lg. 6 ja 81 lg. 1 järgi (2) kaheaastase vabadusekaotusega,

Eesti NSV KKK § 66 lg.2 p-aga 1 ja 2 järgi (5) viieaastase vabadusekaotusega.

Eesti NSV KKK § 40 lg. 1 alusel Palm, Lembit Aleksandri p. 18pühaks karistuseks lugeda (5) viis aastat vabadusekaotust üldresiliiniga parandusliku töös koloonias.

Tökena- vahel all pidamine- jätta muutmata ja karistuse kandmise aega arvestada 20.aprillist 1979.a.

Eesti NSV KKK § 40 lg.3 alusel L.Palmile Tallinna Linna Kalinini Rajooni Rahvakohtu 20.detsembri 1978.a. otsusega mõistetud karistus 2 aastat 6 kuud vabadusekaotust - Eesti NSV KKK § 23¹ lg.1 sätete kohaldamisega - lugeda käesoleva otsusega kaetuks. Nimetatud kohtuotsuse alusel kantud(10) kümme kuud ja(26) kakskümmend kuus päeva vabadusekaotust arvestada käesoleva otsuse katteks, s.t. lugeda selle võrra käesoleva otsusega mõistetud karistusest juba kantuks.

Arakas, Imre Harri p., Terras, Heiki Uno p. ja Palm, Lembit Aleksandri p. välja mõista solidaarselt:

Tallinna Riikliku Konservatooriumi kasuks (201) kakssada üks rbl.;

Tallinna Muusikakooli kasuks (201,20) kakssada üks rubla 20 kop.;

Arakas, Imre Harri p., Terras, Heiki Uno p. ja Kalvik, Alvar Endeli p. välja mõista solidaarselt:

Kehakultuuri-Spordiselts "Dünamo" kasuks (19,23) üheksateist rbl. 23 kop.;

Arakas, Imre Harri p. ja Terras, Heiki Uno p. välja mõista solidaarselt:

VSÜ "Kalev" Tallinna Jahtklubi kasuks (379,25) kolmsada seitsekümmend üheks rbl. 25 kop.;

Kehakultuuri-Spordiselts "Dünamo" EV Nõukogu Spordikombinaadi kasuks (278,68) kakssada seitsekümmend kaheksa rbl. 68 kop.

Eesti NSV Siseministeeriumi Automajandi kasuks (201,20) kaks sada üks rbl. 20 kop.

Tallinna 46. Keskkooli kasuks (555,39) viissada viiskümmend viis rbl. 39 kop.

Tallinna Elektrivõrkude kasuks (29,07) kakskümmend üheksa rbl.07 kop.;

Eesti Riikliku Hindlustuse Tallinna Linna Ionini Rajooni
Inspektuuri kasuks (335,47) kolmsada kolmekümme kolm rubl. 47 kop.;
Sise, Valik Osvaldi p. kasuks (140) ühesada nelikümme rubl.;
Lillem, Rein Johannes p. kasuks (15) viisteist rubl.;
Anvi, Anne-Valdur Karli p. kasuks (12) kaksteist rubl.;

Arakas, Imre Harri p. välja mõista:

Eesti Riikliku Hindlustuse Tallinna Linna Ionini Rajooni
Inspektuuri kasuks (1.505,05) üks tuhat viissada viis rubl. 05
kop.;

Jõgeva Koode Remondi- ja Mõitusvalitsuse a/jü komitee kasuks
(sotsialistlikud summad arvel) (197,09) üks sada üheksaküm-
mend seitse rubl. 09 kop.;

Sipilov, Viktor Vassili p. kasuks (562,73) viissada kuusküm-
mend kaks rubl. 73 kop.;

Rahuoja, Taimi Antoni t. kasuks (70) seitskümme rubl.;

Stumbur, Kaljo Alfredi p. kasuks (400) nelisada rubl.;

Haigla ravikulude katteks (L. Seero ja E. Pajumägi haiglapäe-
vade eest) riigituludesse (144) üks sada nelikümme neli rubl.

Kalvik, Aivar Endeli p. välja mõista:

Arakas, Imre Harri p. kasuks (10) kakskümme rubl.

Haigla ravikulude katteks (H. Rõkise) haiglapäevade eest) ri-
gituludesse (200) kakssada kaheksa rubl.

Kohtukulude katteks mõista riigituludesse:

Arakas, Imre Harri p. (63) kuuskümme kolm rubl.,

Terras, Heiki Uno p. (50) viiskümme rubl.,

Kalvik, Aivar Endeli p. (30) kolmkümme rubl.,

Falm, Lembit Aleksandri p. (20) kakskümme rubl.

Asitõendid: Spordiühing "Dünamo" Lasketiirust röövitud relvad
ja laskemoon tagastada. Ülejäänud relvad ja laskemoon konfiskeeri-
da. Pussnuga ja muud väärtusetud esemed hävitada. Väärtust omavad
esemed realiseerida. tsiviilhagide katteks. I. Arakaselt pärvõetud
ja Eesti NSV Prokuratuuri deposiitarvele kantud 69,99 rubl. kanda
I. Arakaselt väljamõistetud tsiviilhagide katteks.

Asitõenditeks tunnistatud sürgik ja dressipluus anda välja
omanikule - Pajumägi, Endel Tõnise p.

Kohtuotsus on lõplik ning kassatsioonikorras protestimisele
ega edasikaebamisele ei kuulu.

Resistuja:

Rahvakoostujad:

Arakiri õige:

Tammistu

Konstantinov

Tomil